

ffabsforudsætning, at Regnskabet er Dpfslutning af Finantsloven, og at den, der har udgivet Finantsloven og forbeholdt sig, idet han gav den, at paasee, at den bliver fuldbyrdet, og saa maa have Lov dertil, hvilke Forandringer der end saa foregaae i Mellemtiden. Det, at man har nedsat Lønnen for Statsrevisorerne, vilde jo i det Allerhøieste kunne bevise, at man havde tænkt sig, at Monarchiet, som man forudsatte maatte for dette Aar, for en vis Andeel, benytte sig af dem, skulde supplere Resten. Det er Noget, der altid har forundret mig, og som jeg i dette Dieblif endnu ikke forstaaer, at der fra Monarchiets Side ikke for dette Aars Vedkommende er udgaaet en Dpfordring til Statsrevisoratet om at foretage en Revision af den hele Finantshuusholdning. Det har forekommet mig, at det maatte have givet en saa stor Styrke til dem, der bestyrede Finantshuusholdningen i en saadan Overgangstid, at jeg aldrig har kunnet begribe, at de have ladet det være. Dette vedkommer imidlertid ikke mig, men det, som forekommer mig ganske simpelt, det er, at vi ikke bør lade være at forbeholde os Ret til at kunne afgjøre, om vi ville kræve Dypretning for Overtrædelser af Finantsloven, hvis saadanne maatte have fundet Sted. Naar man vil gjennemgaae de Revisionsforhandlinger, som ere bekjendte over denne Deel af Statsregnskabet, saa vil man see, at der har fundet Overtrædelser Sted i en betænkelig Grad, jeg siger ikke til Skade for Statskassen, men de have fundet Sted i en saadan Grad og i en saadan Skikkelse, at man i Almindelighed ikke vilde taale dem. Jeg kan nævne Summen, hvorom det dreier sig, nemlig 20,000 Rd.; det er ikke Småting. Jeg siger: det kan gjetne være, at disse 20,000 Rd. have været vel anvendte, men hvad der er ganske vist, det er, at de ikke ere anvendte til det, de skulde være anvendte til, og at de uden nogen Bemyndigelse ere anvendte til ganske andre Ting.

Sage: Jeg var Medlem af det Udvalg, der i sin Tid med Majoritet indstillede til Forsamlingen, at Statsrevisorerne's Gage skulde nedsettes. Denne Indstilling gif ligeledes til Landstinget fra det Udvalg, det havde nedsat,

og vedtoges der eenstemmigt; der blev ikke i Landstinget fremsat nogen Protest imod den Dpfattelse af Forholdet, som Udvalget havde gjort gjældende. Jeg troer, at det i mange Henseender ikke er muligt at skjelne imellem de Poster, der ligge forud for 2den October 1855, og dem, som ligge efter den Tid. Det lader sig gjøre med Hensyn til en heel Række af Poster i Finantsloven, som Gagebestemmelser og deslige, men det lader sig ikke gjøre med Hensyn til mange Arbejder, som Bygningsarbejder og Eignende, hvor Overtrædelser netop viser sig i det andet Halvaar. (Monrad: Naar de bygge noget Andet end det, der er foreslaaet.) Ja, hvis det virkelig skulde see, at man byggede noget heelt Andet end det, der er foreslaaet, saa kunde der være Tale om Ansvar. Jeg indrømmer, at der kan gives Spørgsmaal, som kunde oversees ved blot at tage Tiden inden den 2den Octbr., og som kunde medføre Ansvar; forsaavidt erkjender jeg, at Mindretallets Forslag formelt lader sig udføre. Jeg maa imidlertid tilstaae, at selv om Revisionen af endeel af Regnskaberne var mulig, saa troer jeg ikke — og det maatte dog være Hovedsagen — at det var muligt at gjøre Ansvar gjældende efter den Maade, hvorpaa Forsatningsforholdene i det Hele taget stille sig. Der er nu for de særlige Anliggender en Rigsret og for de fælles Anliggender en anden Rigsret; for hvilken Rigsret skulde Spørgsmaal, indbragte af Folkethinget, bringes frem? — for Monarchiets Rigsret, eller for Kongerigets Rigsret? — Siger man for Monarchiets Rigsret, saa vil Monarchiets Rigsret sige: Vi have kun med Rigsraadet at gjøre og tage Beslutning om den Anklage, der kommer fra Rigsraadet, og den vil derfor naturligvis afsløse en Sag af den Bestaaffenhed. Siger man det er for Kongerigets Rigsret, da troer jeg ikke, at efter den Dpfattelse, som stedse gjøres gjældende af Domstolene, hvor en ny Domstol afløser en tidligere, at der kan være Tale om, at Kongerigets Rigsret vil paa det nuværende Stadium tage en Sag af den Natur under Behandling. Det vil være bekjendt, at der allerede, da forrige Sag var for, blev kæmpet stærkt for den Anskuelse, at, skjøndt Finantsloven var vedtagen af og Regnskabet